

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการศึกษา

การศึกษาการกระจายของกุ้งและปูน้ำจืดในจังหวัดภูเก็ตและสัตหีบพังงา

จากการศึกษาถึงและปูน้ำจืดมีการกระจายที่แตกต่างกัน บางลําปีชีล์พบกระจายได้อย่างกว้างขวางในทั้งสองสัตหีบ บางลําปีชีล์มีขอบเขตการกระจายที่จำกัดเชิงพบร่องสัตหีบเดียว กุ้งใน Family Atyidae ส่วนใหญ่พบเฉพาะบริเวณน้ำตกร่มีกระแสน้ำไหลแรง โดยมากจะพบกุ้งฝอย *C. typus* และกุ้งฝอย *C. peninsularis* อยู่ร่วมกับกุ้งขอ *A. moluccensis* ซึ่งเป็นกุ้งที่อาศัยอยู่เฉพาะแหล่งน้ำตกร่มีก้อนหินขนาดใหญ่และกระแสน้ำไหลแรง จึงทำให้การกระจายของกุ้งดังกล่าวมีขอบเขตจำกัด กุ้งป้อม *C. sumatreensis* พบร่องสัตหีบกว้างขวางต่างกับกุ้งน้ำตกร่มีก้อนหินขนาดเล็ก โดยจะพบเฉพาะอยู่ตามพื้นน้ำบริเวณล่องข้างของริมฝั่งน้ำตกร่มีก้อนหิน 7 แห่ง ในทั้งสองสัตหีบ แต่กุ้งลําปีชีล์อื่นพบในจำนวนน้ำตกร่มีก้อนหิน 3.-4 แห่งเท่านั้น น้ำตกรามมีลักษณะคล้ายๆ กัน แต่ลักษณะที่โดดเด่นคือรูปร่างของกุ้งลําปีชีล์น้ำตกร่มีก้อนหินจะแคบและยาวกว่ากุ้งลําปีชีล์อื่นๆ มากในช่วงเดือนกันยายน ซึ่งเป็นช่วงที่กุ้งลําปีชีล์น้ำตกร่มีก้อนหินมีขนาดใหญ่และพบร่องสัตหีบพังงาเพียงแห่งเดียว และด้วยรูปร่างที่คล้ายคลึงกันนี้ทำให้สามารถจับกุ้งลําปีชีล์น้ำตกร่มีก้อนหินได้ยาก

กุ้งใน Family Palaemonidae พบร่องน้ำจืดและน้ำกร่อย ซึ่งบางลําปีชีล์มีการกระจายอย่างกว้างขวาง กุ้งกะเปาะ *M. equidens* กุ้งคลอง *M. idae* และกุ้งก้ามgram *M. rosenbergii* เป็นกุ้งที่อาศัยอยู่ในน้ำจืดและน้ำกร่อย และเป็นกุ้งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ซึ่งประชากันนิยมนำมาบริโภคเป็นอาหาร ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พบตัวอย่างกุ้งลําปีชีล์ตั้งกล่าว เป็นจำนวนมากน้อย โดยเฉพาะกุ้ง *M. equidens* และ *M. idae* จะพบในบริเวณน้ำลากของช่องย่างกุ้งถูกฟันเท่านั้น กุ้งฝอย *M. lanchesteri* เป็นกุ้งน้ำจืดที่มีการกระจายอย่างกว้างขวางทั้งในท้องนาและแหล่งน้ำจืดทั่วไปของจังหวัดภูเก็ตและสัตหีบพังงา เป็นกุ้งรากลําปีชีล์หนึ่งที่ประชากันนิยมนำมาบริโภค กุ้งน้ำตกร่มีก้อนหิน *M. neglectus* เป็นกุ้งที่มีขนาดใหญ่กว่ากุ้งน้ำตกร่มีก้อนหิน พบร่องสัตหีบพังงาตามบริเวณน้ำตกร่มีก้อนหิน แหล่งน้ำตกร่มีก้อนหินที่ติดต่อกัน

ซึ่งถุงสปีชีล์นี้ประช้ำยันนิยมนำมาบริโภคเฉพาะท้องถิ่นเท่านั้น ถุงก้ามชน *M. pilimanus* เป็นถุงน้ำตกที่พบกระจาบอย่างกว้างขวางตลอดป่าในบริเวณน้ำตกทุกแห่งของทั้งสองสังหารดและพบเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาการกระจาบของปูน้ำจืด ได้ทำการเก็บตัวอย่างปูเฉพาะเพศผู้เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากในการแยกปีชีล์ของปูใช้สักษณะของ gonopod คู่แรกและสักษณะของหัวอย่าง เป็นหลัก ส่วนเพศเมียไม่นิ่มมาใช้ในการแยกปีชีล์ เพราะไม่มีสักษณะเด่นที่จะใช้เป็นหลักในการแยกปีชีล์ เมื่อൺ เพศผู้ เพราะสักษณะของหัวอย่าง เพศเมียจะเปลี่ยนแปลงไปในช่วงที่มีไข่ติดหัวห้อง ปูน้ำจืดมีการกระจาบที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับแต่ละลีปีชีล์ของปูและถิ่นอาศัยของแต่ละลีปีชีล์ ปูน้ำตก *R. smalleyi* เป็นปูน้ำตกที่มีขนาดใหญ่ มีการกระจาบอย่างกว้างขวางบริเวณน้ำตกแห่งของทั้งสองสังหารดตลอดทิวเขายูกเก็ต ปูน้ำตกใน genus *Phricotelphusa* ซึ่งพบ 5 สปีชีล์ในสังหารดพังงา โดยพบบริเวณน้ำตกของเทือกเขาแต่ละแห่ง จึงทำให้การกระจาบของปูแต่ละลีปีชีล์มีขอบเขตจำกัดเฉพาะแหล่งน้ำตกที่ปูอาศัยอยู่ แห่ง

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบการกระจาบของถุงและปูน้ำจืดแต่ละลีปีชีล์ของทั้งสองสังหารด จึงได้นำผลการกระจาบของถุงและปูน้ำจืดแต่ละลีปีชีล์มาใช้ลับลุบความล้มเหลวทั้งสองส่วนทางลักษณะสำคัญมีค่าลับตัวของสังหารดภูเก็ตและสังหารดพังงา

การศึกษาความล้มเหลวระหว่างสัตว์กับลักษณะสำคัญมีค่าลับตัวของสังหารดภูเก็ตและสังหารดพังงา

การศึกษาครั้งนี้ใช้สัตว์น้ำจืดส่วนใหญ่โดยเฉพาะพวกที่อาศัยอยู่ในน้ำตก ได้แก่ ถุงน้ำตกและปูน้ำตก เพราะว่าสัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำตกมีการกระจาบที่จำากัดซึ่งแตกต่างจากสัตว์ที่อยู่ในน้ำจืดที่นำไป และแตกต่างจากสัตว์ทะเลซึ่งมีการกระจาบอย่างกว้างขวาง ดังนั้นจึงใช้ถุงน้ำตกและปูน้ำตกเป็นตัวแสดงความล้มเหลวระหว่างสังหารดภูเก็ตและสังหารดพังงาว่าเคยเป็นแผ่นดินเดียวกันมาก่อน

สัตว์น้ำจืดที่แสดงความล้มเหลวระหว่างสังหารดภูเก็ตและสังหารดพังงา คือ ถุงน้ำตก 2 แฟมิลี 6 สปีชีล์ มี Family Atyidae ได้แก่ *Atyopsis moluccensis*, *Caridina peninsularis*, *C. sumatrensis* และ *C. typus* และ Family Palaemonidae ได้แก่ *Macrobrachium neglectus* และ *M. pilimanus* ปูน้ำตก 2 แฟมิลี 2 สปีชีล์

គឺ Family Gecarcinucidae ដែក *Phricotelphusa limula* និង Family Potamidae ដែក *Ranguna smalleyi* និងអ្នកចិត្តវិក 2 សមិទ្ធភាព Family parathelphusidae ដែក ប្លស-ពាយ *Salangathelphusa brevicarinata* និង អ្នក *Somanniathelphusa sexpunctatum*

ปูน้ำตก *Ranguna smalleyi* (Bott, 1966) พบรากศีภูมิป่าเบญจรงค์ เวณ้ำตก
ไม่พบในแหล่งน้ำอื่น จากการศึกษาพบปลีปีชลันในน้ำตกทุกแห่งของทั้งสองสังห婶บันทึก เข้าจริงๆ ก็ต
และได้มีรายงานพบปลีปีชลันในสังห婶ชุมพร 朗นอง พังงา ภูเก็ต และกรุงปี (ไฟบุญ นัยเนตร,
2521) และปูน้ำตก *Phricotelphusa limula* (Hilgendorf, 1882) พบรากศีภูมิป่าเบญจ
บริเวณน้ำตกเช่นเดียวกับ *R. smalleyi* แต่พบบริเวณน้ำตกที่มีระดับความลุ่งต่างกัน โดย
ที่ว่าไปจะพบ *P. limula* ในระดับที่ต่ำกว่า *R. smalleyi* จากการศึกษาพบปลีปีชลันทุกน้ำตก
ของสังห婶ภูเก็ต และพบในน้ำตกของสังห婶พังงาเพียงแห่งเดียว คือ น้ำตกสำปะ รำเกวท้ายเหมือง
ซึ่งได้มีรายงานพบครั้งแรกที่สังห婶ภูเก็ต (Hilgendorf, 1882) จากหลักฐานการพบปูน้ำตก
ทั้งสองสปีชลันนับทิวเขียวภูเก็ตตั้งแต่ล่ามา เป็นการลับลุ่มนความลับทันทีระหว่างเทือกเขาแต่ละแห่ง¹
ในทั้งสองสังห婶ว่า เป็นทิวเขียวเดียวกันมาก่อน ตามหลักฐานทางภูมิศาสตร์ที่ว่าทิวเขียวภูเก็ตเป็น²
ทิวเขียวที่ก่อตัวบนสังห婶พังงาและสังห婶ภูเก็ต (วิชาชนาคมภูมิศาสตร์, 2522) ต่อมามีการ
เปลี่ยนแปลงของเปลือกโลกตั้งแต่ยุคเทอร์เซียร์ (Tertiary Period) จนถึงยุคปัจจุบัน ได้
ปรากฏแนวแยกขยายตัว เกิดขึ้นติดกับขอบของแผ่นดินทางตะวันตกของแหลมใหญ่ ขณะเดียวกันก็เกิด
ทะเลลึกตามขึ้น และเกาะภูเก็ตก็เป็นผลได้ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลกในช่วง
ระยะเวลาตั้งแต่ล่ามา โดยการยุบตัวลงของชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของทะเลลึกตามนั้น (ธีรพงศ์
ชนลุกลักษณ์ และคณะ, 2522 และ ทวี ทองล้วง, 2528) ทำให้ทิวเขียวภูเก็ตขาดออกจากกันโดย
ตอน ๆ เกิดเป็นเทือกเขาต่าง ๆ ในบริเวณของทั้งสองสังห婶 ซึ่งทิวเขียวภูเก็ตได้ขาดออกจากกัน
กันโดยมีทะเลลึก ส่วนหนึ่งของทิวเขียวจะอยู่บนเกาะภูเก็ต และอีกส่วนหนึ่งอยู่บนแผ่นดินใหญ่

ถั่งขอ *Atyopsis moluccensis* (de Haan, 1849) เป็นถั่งน้ำตากกลีบลีบหนึ่งที่พบ
เฉพาะบริเวณน้ำตาก โดยพบในน้ำตาก 3 แห่งของสัมภาระเก็ต และน้ำตาก 3 แห่งของสัมภาระฟังจาก
เมืองจากถั่งน้ำตากกลีบลีบน้ำคายอยู่ในน้ำตากบริเวณที่มีกระเบนน้ำไหลแรง และเกาะอยู่ตามช่องก้อนหิน
ที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ได้น้ำ สังเกตในการกระจายของถั่งน้ำตากกลีบลีบพบริเวณน้ำตากบางแห่งที่มีสภาพ
ดังกล่าวเท่านั้น ถั่งฟอย *Caridina typus* H. Milne-Edwards, 1837 ซึ่งเป็นถั่งน้ำตากอีกกลีบลีบหนึ่ง

หนึ่งที่พบในน้ำตก 2 แห่งของสังหารดูเก็ต และน้ำตก 4 แห่งของสังหารดพังฯ และถุงก้ามขัน *Macrobrachium pilimanus* (de Man, 1879) ซึ่งเป็นถุงน้ำตกอีกกลุ่มนึงที่พบอาศัย ในน้ำตก 4 แห่งของสังหารดูเก็ต และน้ำตก 5 แห่งของสังหารดพังฯ จากหลักฐานการพบถุงน้ำตกลีปชีล์ตั้งกล่าวในสังหารดูเก็ตและสังหารดพังฯ จึงเป็นสัตว์อิสระกลุ่มนึงที่ลืมเนื้องานความสัมพันธ์ของเทือกเขาแต่ละแห่งของทั้งสองสังหารด้วย เคยเป็นกิวชาเดียวกันมาก่อน

ปลาก้าง *Salangathelphusa brevicarinata* (Hilgendorf, 1882) พนอาศัยในลำห้วยหรือลำสารที่ต่อจากน้ำตก ซึ่งปลีปชีล์นี้พบในบริเวณน้ำตกทุกแห่งของทั้งสองสังหารด ซึ่งมีรายงานพบครั้งแรกที่สังหารดูเก็ต (Hilgendorf, 1882) และที่สังหารดนครศรีธรรมราช (Kemp, 1923) และปูนา *Somanniathelphusa sexpunctatum* (Lanchester, 1906) พนอาศัยเฉพาะบริเวณห้องน้ำของทั้งสองสังหารด ซึ่งมีรายงานพบครั้งแรกที่ห้องน้ำของสังหารดบัดดา尼 (Lanchester, 1906) และในห้องน้ำของ 13 สังหารภาคใต้ (ไพบูลย์ นัยเนตร, 2521) จากหลักฐานการพบที่ถูกหั่นล่องลีปชีล์ในสังหารดังกล่าว จึงเป็นการลืมเนื้องานความสัมพันธ์ของสังหารดูเก็ตและสังหารดพังฯ ว่าเคยเป็นแผ่นดินเดียวกัน

กุ้งฝอย *Caridina peninsularis* Kemp, 1918 เป็นถุงน้ำตกที่พบในน้ำตก 2 แห่งของสังหารดูเก็ต และน้ำตก 4 แห่งของสังหารดพังฯ ซึ่งมีรายงานพบครั้งแรกในสังหารดพังฯ และสังหารลังขลา (Kemp, 1918) กุ้งฝอย *Caridina sumatrensis* (de Man, 1892) เป็นถุงน้ำตกอีกกลุ่มนึงที่พบในน้ำตกของสังหารดูเก็ตจำนวน 1 แห่ง คือ น้ำตกบางแป และน้ำตกจำนวน 7 แห่งของสังหารดพังฯ ซึ่งมีรายงานพบที่สังหารดบัดดา尼 (Kemp, 1918) ด้วย และถุงน้ำตก *Macrobrachium neglectus* (de Man, 1905) พนบริเวณน้ำตกทุกแห่งของทั้งสองสังหารดและลำคลองบางแห่ง ซึ่งมีรายงานการกระจายของถุงลีปชีล์นี้ตลอดภาคใต้ของไทย (พิมพ์พระราชนิลาราม ลีลาวดีมนูญ, 2518 และ Johnson, 1958) จากหลักฐานการพบถุงน้ำตกเหล่านี้ในแหล่งน้ำต่างๆ จึงเป็นสัตว์ที่หากลุ่มนึงที่ลืมเนื้องานความสัมพันธ์ของสังหารดูเก็ตและสังหารดพังฯ ว่าเคยเป็นแผ่นดินเดียวกันมาก่อน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์กับสิ่งแวดล้อมค่าลัตร์ของเกื้อก夷 ในสังหารดพังงา

สัตว์น้ำสีดกที่มีมาศึกษาแล้วดังความสัมพันธ์ระหว่างเกื้อก夷ในสังหารดพังงา คือ บึงน้ำตกใน Family Atyidae ได้แก่ *A. moluccensis* บุ้น้ำตกใน Family Potamidae ได้แก่ *R. smalleyi* บุ้น้ำตกใน Family Gecarcinucidae ได้แก่ *Phricotelphusa* sp. I *Phricotelphusa* sp. II และ *Phricotelphusa* sp. III และป่าห้วยใน Family Parathelphusidae คือ *S. brevicarinata*

บุ้น้ำตก genus *Phricotelphusa* คือ *Phricotelphusa* sp. I พบรainน้ำตก 7 แห่ง *Phricotelphusa* sp. II พบรainน้ำตก 8 แห่ง และ *Phricotelphusa* sp. III พบรainน้ำตก 3 แห่งของสังหารดพังงา ป่าห้วย *S. brevicarinata* พบรainบริเวณน้ำตกทุกแห่ง และสำคัญของสังหารดพังงา และถูกข้อ *A. moluccensis* พบรainน้ำตก 3 แห่งของสังหารดพังงา จากการสักฐานที่พบปูและถุงตังกล่า จึงเป็นการลับลุบว่า เกื้อก夷แต่ละแห่งที่มีน้ำตกตั้งกล่าวข้อง สังหารดพังงาเคยเป็นกิว夷 เดียวกันมาก่อน และจากการศึกษาปุ่น้ำตก *R. smalleyi* พบรainน้ำตก ทุกแห่งของสังหารดพังงา และมีรายงานพบปูลีซิลล์ในสังหารดกระบี (พมพล นัยเนตร, 2521) จึงเป็นการลับลุบว่า กิว夷ของสังหารดพังงา เป็นล้วนหนึ่งของกิว夷จากเก็ตที่แยกออกไปทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ผ่านสังหารดพังงาไปสังหารดกระบี

จากการศึกษาการกระจายของปุ่น้ำตก genus *Phricotelphusa* ใน Family Gecarcinucidae พบรainมีจำนวนลีซิลล์มากที่สังหารดพังงา โดยพบรain 5 ลีซิลล์ มากกว่าที่พบในสังหารดภูเก็ตซึ่งพบรain 1 ลีซิลล์เท่านั้น และเป็นลีซิลล์ที่มากขึ้นของสังหารดพังงา และพบว่า น้ำตกแต่ละแห่งของสังหารดพังงาจะมีปุ่น้ำตกตั้งกล่าว 2 หรือ 3 ลีซิลล์ ซึ่งล้วนใหญ่พบรain 2 ลีซิลล์ และพบรain 3 ลีซิลล์ที่มีน้ำตกกล่าวและน้ำตกรามมุข จากข้อมูลนี้แล้วดังว่า บุ้น้ำตก genus *Phricotelphusa* นี้ มีความழกชุมมากที่สุดที่สังหารดพังงา และมากกว่า สังหารดอื่นในภาคใต้ของประเทศไทย และจากรายงานว่าพบรain genus *Phricotelphusa* 1 ลีซิลล์ ที่สังหารดภูเก็ต และ 1 ลีซิลล์ที่สังหารดระนอง คือ *P. ranangii* (พมพล นัยเนตร, 2521 และ 2523) พบรainสังหารดนครศรีธรรมราช อีก 1 ลีซิลล์ คือ *P. aedes* (Kemp, 1923) และมีรายงานพบที่รัฐเบร็ก ประเทศไทย มาเลเซีย 1 ลีซิลล์ คือ *P. hockpingi* (Ng, 1986) จากหลักฐานการกระจายของปุ่น้ำตกนี้ จึงน่าจะ เป็นตัวลับลุบว่า เกื้อก夷แต่ละแห่งของสังหารดพังงา เป็นกิว夷 เดียวกันมาก่อน และเป็นล้วน

หนึ่งของกิวยาจูเก็ตที่แยกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนบุนนาค *P. yongchindaratae* พบร่องรอย เวณ้ำตากบางปริมาณน้ำ ซึ่งไม่สามารถที่จะนำข้อมูลการกระจายไปใช้ในการสันนิษฐานความสัมพันธ์ทางลักษณะมีค่าลับตัวได้

จากการศึกษาครั้งนี้ไม่ใช้ถุงน้ำจัดบางส่วนเป็นตัวที่ได้จากการศึกษาการกระจายมาเป็นตัวแสดงความสัมพันธ์ทางลักษณะมีค่าลับตัวของสัตว์หัวถุงเก็ตและสัตว์ฟังจาก เพราะถุงน้ำจัดบางส่วนเป็นตัวที่ได้ทั้งในน้ำจัดและน้ำกร่อย คือ ถุงกะเปะ *M. eguidens*, ถุงคลอง *M. idae*, ถุงก้ามกระมาน *M. rosenbergii* และถุงฟอย *M. lanchesteri* เป็นถุงน้ำจัดที่มีการกระจายอย่างกว้างขวาง ซึ่งพบในทุกสัตว์ของประเทศไทย (พิมพ์บรรณ ลีลาวัฒนาภูล, 2518) ส่วนถุง *C. macrophora* พบร่องรอยเดียวเท่านั้นที่บริเวณหนองน้ำ สำเภาบนบริเวณหัวฟังจาก

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้เป็นการสันนิษฐานผลการศึกษาของ ไฟบูลล์ นัยเนตร (2521) ที่ได้รายงานว่า เก้ายาจูเก็ตและสัตว์ฟังจากเคยเป็นเพื่อนฝ่ายเดียวกันมาก่อน โดยใช้ถุงน้ำจัด *M. javanicum*, บุนนาค *R. smalleyi*, ปลาวัว *S. brevicarinata* และปูนา *S. juliae* ซึ่งตัวอย่างสัตว์สัตว์ต่างกันล้วนได้จากน้ำตากส์ปี สัตว์หัวฟังจาก น้ำตากโคนไทร น้ำตากป่าตอง สัตว์หัวถุงเก็ต แต่จากการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาการกระจายของถุงและบุนนาคเพียงชั้นจากของ ไฟบูลล์ นัยเนตร ที่ได้รายงานไว้ โดยทำการเก็บตัวอย่างและศึกษาการกระจายของถุง และบุนนาคของสัตว์หัวถุงเก็ตและสัตว์ฟังจากรวม 14 แห่ง ซึ่งมากกว่าที่ ไฟบูลล์ นัยเนตร ได้ได้ศึกษาไว้ถึง 10 แห่ง